

BESCHIKKING
van het Benelux Comité van Ministers tot instemming met
de toepassing van artikel 13, lid 1 van de Benelux-Overeenkomst M (70) 7
op het gebied van de Jacht en de vogelbescherming

M (2014) 3

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a) van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op artikel 13 van Benelux-Overeenkomst M (70) 7 op het gebied van de Jacht en de Vogelbescherming, ondertekend te Brussel op 10 juni 1970, zoals gewijzigd bij Protocol M (77) 8 van 20 juni 1977 (hierna: de Benelux-overeenkomst Jacht en Vogelbescherming),

Overwegende het standpunt van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden dat Nederland als gevolg van de bepalingen van de Benelux-overeenkomst Jacht en Vogelbescherming, zoals uitgelegd door het Benelux-Gerechthof in zijn uitspraak van 22 maart 2013 (A 2011/2/10), onnodige beperkingen ondervindt bij de uitvoering van het beheer van in het wild levende populaties van wildsoorten en bij de bescherming tegen schade, veroorzaakt door wild,

Overwegende het verzoek van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden van 3 september 2013 met het oog op de toestemming van het Comité van Ministers om met toepassing van artikel 13 van de Benelux-overeenkomst Jacht en Vogelbescherming Nederland toe te staan dat van de bepalingen van de Benelux-overeenkomst Jacht en Vogelbescherming wordt afgeweken voor zover dit nodig is in het belang van de wetenschap, van het natuurbeheer of tot voorkoming van schade,

Overwegende dat de betrokken Regeringen van het Koninkrijk België en de Regering van het Groothertogdom Luxemburg het wenselijk achten dat ook zij van dezelfde toestemming als waar Nederland om verzoekt, kunnen genieten, voor zover nodig,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

1. Het Comité van Ministers verleent toestemming aan de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, aan de Regering van het Groothertogdom Luxemburg en aan de Regeringen van het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van het Koninkrijk België om afwijkingen toe te staan van de artikelen 2, 3 en 4 van de Benelux-Overeenkomst M (70) 7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, ondertekend te Brussel op 10 juni 1970, zoals gewijzigd bij Protocol M (77) 8 van 20 juni 1977, voor zover dit nodig is in het belang van de wetenschap of van het natuurbeheer of tot voorkoming van schade.
2. De toestemming, bedoeld in het eerste lid, wordt verleend onder voorwaarde dat handelingen waarop de afwijking betrekking heeft, voor het overige worden verricht in overeenstemming met de toepasselijke eigen wettelijke bepalingen van de betrokken Benelux-partner.

Artikel 2

Wanneer een Regering afwijkingen toestaat zoals bedoeld in artikel 1, geeft zij daarvan kennis aan het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie, die de andere Regeringen daarvan op de hoogte stelt.

Artikel 3

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

GEDAAN te Den Haag, op 5-3-2014

De voorzitter van het Benelux Comité van Ministers

Gemeenschappelijke memorie van toelichting betreffende Beschikking M (2014) ... van het Benelux Comité van Ministers tot instemming met de toepassing van artikel 13, lid 1 van de Benelux-Overeenkomst M (70) 7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming

Op 4 december 2013 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van het Koninkrijk der Nederlanden twee uitspraken (201100944/1/A3-A en 201012263/1/A3) gedaan over de toepassing van de Benelux-Overeenkomst M (70) 7 inzake de jacht en de vogelbescherming (hierna: de Overeenkomst) in Nederland. De Raad van State constateert daarin dat Nederland de bepalingen uit die overeenkomst ook moet toepassen wanneer wildsoorten in de zin van de Overeenkomst worden gevangen of gedood met het oog op het voorkomen van schade. Zij volgt daarin het door het Benelux Gerechtshof op 11 maart 2013 gewezen arrest in de zaak A 2011/2.

Deze twee uitspraken hebben onwenselijke gevolgen in Nederland voor de praktijk van het beheer van in het wild levende populaties en het voorkomen van schade, veroorzaakt door deze dieren. De Nederlandse praktijk van beheer en schadebestrijding strekt tot bescherming van belangen zoals volksgezondheid, openbare veiligheid en verkeersveiligheid. Die belangen staan onder toenemende druk als er in Nederland niet effectief maatregelen getroffen kunnen worden. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden heeft zich daarom genoodzaakt gezien om, met een beroep op artikel 13 van de Overeenkomst, maatregelen te nemen teneinde te verzekeren dat het bevoegd gezag toestemming kan blijven geven voor het beheer van in het wild levende populaties en het bestrijden van schadeveroorzakende dieren in overeenstemming met de toepasselijke nationale wettelijke bepalingen, in het bijzonder de Nederlandse Flora- en Faunawet die onder andere de Vogel- en Habitatrichtlijnen van de Europese Unie ten uitvoer legt. Artikel 13, tweede lid van de Overeenkomst geeft de regeringen van de Benelux-landen het recht om in dringende gevallen eenzijdig afwijkende maatregelen te treffen voor een tijdvak van maximaal 3 maanden. De Secretaris-Generaal van de Benelux Unie heeft op 10 december 2013 kennis gegeven van de maatregelen van Nederland aan de betrokken Regeringen van het Koninkrijk België en aan de Regering van het Groothertogdom Luxemburg.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden past de maatregelen toe in afwachting van een toestemming van het Comité van Ministers op grond van artikel 13, lid 1 van de Overeenkomst voor een duurzame afwijking.

Het Comité van Ministers overweegt dat het steeds de gezamenlijke bedoeling van de Benelux-partners is geweest dat iedere Regering de nodige maatregelen kan blijven nemen met het oog op de uitoefening van bestrijding van in de zin van de Overeenkomst als wild gerangschikte dieren, met name waar deze gericht is op het bestrijden van bepaalde door deze dieren veroorzaakte schade dan wel het veiligstellen van de volksgezondheid en openbare veiligheid, alsmede de veiligheid van het luchtverkeer, die door deze dieren in gevaar kunnen worden gebracht. Nu de bepalingen van de Overeenkomst in de weg blijken te staan aan het treffen van dergelijke maatregelen, moet Nederland worden toegestaan om de maatregelen, waar nodig, in afwijking van de Overeenkomst te treffen.

Derhalve stemt het Benelux Comité van Ministers in met de door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden gewenste afwijkingen, waarbij zij van mening is dat de draagwijdte van deze afwijkingen de handhaving van de verplichtingen betreffende de uitoefening van de jacht niet ondermijnt. Het Comité van Ministers acht het voorts wenselijk dat ook de Luxemburgse en de Belgische Gewestelijke Regeringen, indien specifieke omstandigheden die Regeringen daartoe nopen, dergelijke afwijkingen van de bepalingen van de Overeenkomst moeten kunnen toestaan met het oog op de uitoefening van bestrijding. Deze mogelijke afwijkingen (thans niet voorafgegaan door een afwijking op grond van artikel 13, lid 2 van de Overeenkomst zoals voor de Nederlandse Regering) vallen onder het toepassingsgebied van onderhavige beschikking. Zij dienen evenwel door de Regering die de afwijkingen toestaat via het Secretariaat-Generaal van de Benelux Unie ter kennis worden gebracht van de andere Regeringen.

De Benelux-partners wensen eveneens het belang te benadrukken van een in voorbereiding zijnde wijziging van de Overeenkomst zelf ter ondervanging van de gevolgen voor Nederland van de bovenvermelde jurisprudentie en van mogelijke gelijkaardige gevolgen voor de andere Benelux-partners van de toepassing van de Overeenkomst zoals uitgelegd door het Benelux-Gerechtshof in zijn arrest in de zaak A 2011/2.
